

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 4 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítottak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Közlétár Kézdi-Vásárhelyt.

1891. aug. 14.

Nagy jelentőségű s első látszatra kellően nem is méltányolható az az eszme, melyet e cikkünk címétől odairt két szó képvisel magában.

Mert e két szóban városunk és vidéke iparos- és gazdaközönségének anyagi előmenetelére, munkája gyümölcsének kellő módon értékesíthetőségére nézve nyújtatik ki az, a mi még most is mind hiányzik: a segítő kéz.

Sehol nagyobb és égetőbb szükség nincs egy közraktárra, mint épen városunkban.

Iparosaink — városunk polgárságának zöme — a romániai vámháboru alatt elszegényedtek; gazdáink a gazdaságot ért gyakori válságok miatt tönkre mentek, a jóllét, kényelem előttük már kezd majdnem ismeretlen fogalom lenni. S noha e nehéz helyzet egyik fő okozója: a romániai vámháboru, mult hóban megszűnt, az ipari és gazdasági ügyek jövője mégsem mutat valami rózsás képet, mert a vámtételek csak csekély mértékben jeleznek leszállítást, nagyobb mértékben fölemelést tartalmaznak.

Ilyen viszonyok között valóságos Istenáldásaként jönne egy közraktár föllállítása városunkban, természetesen összekötve a gazda- és iparosközönségnek nyújtandó olcsó hitellel. A közraktár előnyei így sokkal nagyobb értékűek lennének. Ha ugyanis a gazdaközönség eladni szánt gabonáit, az iparosok

meg eladásra szánt ipari cikkeiket egy-egy iaczon nem tudnák eladni épen akkor, midőn a pénzre szükségük van: már az is nagy jótétemény, hogy nem kell cikkeiket házukhoz hazaszállítani, hanem olcsó fekbérért a közraktárban elhagyhatják; de ha a közraktárban elhelyezett áruikért legalább a $\frac{2}{3}$ vagy $\frac{3}{4}$ értéknek megfelelő összeget olcsó kölcsönként kaphatnak addig is, míg eladhatnák cikkeiket: ez már megfizethetetlen előny lenne.

Egy ilyen közraktár föllállítása városunkban épen most, a vasut megnyitása alkalmából, lenne időszerű, s épen a vasut közelében, a hol az ilyeneknek különben is helyök van.

A vasut megkönnyíti a szállítást, a közraktár megkönnyitné a gazda- és iparosközönség anyagi gondjait s segédkezet nyújtana a megélhetéshez.

Természetes, hogy egy ily közraktár föllállítása áldozatot követel. Első sorban az állam, majd a város volna hivatva ez áldozat meghozatalára. Az állam meg városunk azonban, ez idő szerint, az anyagi erejük súlyos terhekkel való megkötöttsége miatt erre nem vállalkozhatnak. Tehát egyeseknek társulattá tömörülve, vagy valamelyik pénzintézetnek kellene egy közraktárt föllállítani.

Mi a kézdívásárhelyi takarékpénztár tartjuk első sorban erre hivatottnak, mint a mely illetékes is, képes is megteremteni — mindenkinél előbb — egy közraktárt.

Ez a derék pénzintézet már eddig is igen sok tanujelét adta a közügyek, a humán in-

tézmények iránti nemes gondolkodásának. Hogy többet ne említsek, pl. kaszinónk fölvirágzását is nagy részben a kézdívásárhelyi takarékpénztár jóindulatu támogatásának köszönhetjük.

Ha a takarékpénztár a közraktár ügyét kezébe veszi: a siker elmaradhatatlan.

A mint értesülünk, a takarékpénztár minden szép és jóért lelkesülni tud igazgatósága már tanulmány tárgyává tette ez ügyet.

Ohajtjuk, hogy nemes törekvéseit a jó ügyhöz méltó siker koronázza. Minden lépését, melyet ez érdekében tesz, iparosaink és gazdaközönségünk meleg hálája fogja kísérni.

Magunk részéről ezen, az iparos- és gazdaközönségre nézve oly nagy jövőjű kérdést állandóan napirenden tartva, figyelemmel fogjuk kísérni s alkalom adtán máskor is elmondjuk erre vonatkozó nézeteinket, tapasztalatainkat.

V.

A román királysággal létesítendő vasuti és közuti összeköttetésekről szóló törvényjavaslatot kedden vette tárgyalás alá a képviselőház közlekedésügyi bizottsága. Elnök kiemeli a javaslatban foglalt egyezmény megkötésének közjogi szempontból való teljes korrektségét. Baross kereskedelmi miniszter ismertetvén az egyezmény tartalmát s kiemelvén, hogy különösen az erdélyi részek szempontjából már régóta nyilvánult az ohajtás, Romániával a már létezőkön kívül újabb vasuti csatlakozások létesítésére, elfogadásra ajánlja a törvényjavaslatot. Neményi a Vulkan szoroson át való összeköttetésre, továbbá a vöröstoronyi vasutnak esetleg Piteștiig való vezetésére utal. Benkő Sándor hangsúlyozza az ojtózi szoroson át való vasuti összeköttetés kiváló fontosságát. A bizottság ugy-

A „Szekelyföld“ tárczája.

A méh és a pók.

(Humoreszk.)

Német után szabadon írta Bába Pál.

A föld két legjámorabb embere volt dr. Bátor városi orvos és Kövér földbirtokos. Egyik sem vétett teljes életében soha senkinek. A doktor ur szíve-lelke apró-cseprő gyűjteményein függött, ezeknek szentelte minden idejét, mi hivatalos óráiból fenmaradt. Kövér pedig csak a gazdasággal foglalkozott, természetesen saját territóriumán, ha valami időt engedtek tudományos olvasmányai, mik a különféle árjegyzékek, a „Budapest“ és ami a legfőbb, a Lutris Sári-féle álmoskönyvből állottak.

Mert hát a történelmi igazság kedvéért nem tarthatom titokban, hogy Kövér urba kedves életpárja nem keveset öntött abból, mi többékevésbé babona.

Egy májusi reggelen szinte szaladva kereste fel — ha a podagra engedte volna — Kövér ur nejét, és szinte antik komolysággal beszélt el, hogy mennyi méhet látott álmában. Az asszony úgy tapsolt örömeiben, mint egy 15 éves bakfi;

hisz szerinte ez rettenetes jót jelentett. Azért rögtön rávette férjét, hogy menjen ki a piacra, nehogy a szerencse valahogy elkerülje, mit a méhes álom csálhatatlan biztossággal jelent.

Ugyanezen időtájban dr. Bátor szívét is különös májusi öröm járta át. Legkedvesebb pókjá keze fejére szállt. Örömeiben csaknem szívére szoritotta a póköt, minek fizikai következményeitől megiszonyodva, mást keresett, hogy örömet valahogy követhesse. Pár percz múlva már ő is künn volt a piacon. S hogy, hogy nem, nem mere m történelmi biztossággal állítani, de úgy beszél, hogy a két jámbor férfi szinte hajba kapott egymással a pók és méh fölött. Mondják, hogy még geológiai fejtegetésekbe is bocsátkoztak, s hogy egyik a másiknak érveit szinte érezhetőleg akarta lerontani, hanem a vége mégis csak stratégiai lett, persze — párbaj.

Kövér düledt szemekkel, libegő ajkakkal rohant haza — most nem is gondolt a podagra — s egyenesen elzárkozott.

Szegény felesége azt hitte, hogy most csakugyan vagy igen nagy szerencse érte, vagy... de hogy is ne? az a szép méhes álom nem mehet csak úgy fucsosba.

Csak hogy mégsem érezte magát nyugodtan, és mikor a szolgáló, ki már hallott valamit a Jancsi gyerektől, ki találta kottyantani, a szegény asz-

szony annyira megzavarodott, hogy a kürtöskalát osot nyársra huzta, a félig sült malacot a levesesfazékba tette zöldség helyett, a sötétöt lerántotta a szósza, szóval a méhek megzavarták egy kicsit.

Dr. Bátor azalatt izgatott léptekkel mérte végig szobáját, rá sem hederítve a végzetes pókra.

— Soha teljes életemben még csak nem is fogtam kardot a kezembe — tépelődék magában — s most egyszerre életre-halálra kell kiállanom. S az a potrohos, mint segédeim mondták, valóságos mézszárló, régi insurgents, ki csak úgy aprítja az embert, mint én akár a retket. Mit tegyek? Hagyjam, hogy az a szörny összeapritson? Nem, erre tanácsot kell kérnem a vivómestertől.

A monolog utolsó szavainál épen a vivómester kopogtatott.

— Nézze, kedves barátom, — szólítja meg a doktor ur a belépőt — minő szerencsétlenség ért. Soha életemben kard sem járt a kezemben, s most azzal a szörnnyel kell kimennem, ki biztosabban vág, mint akármelyik mézszáros.

— Nos, ha egyéb baj nincs, ezen könnyen segíthetünk — felelé a vivómester.

— Jaj! ki vele hamar! S ha sikerül, teljes életben ingyen gyógykezelem, s kiviszem, hogy a városi kórházban ingyen —

— Erről majd később, — vágott a doktor ur

általánosságban mint részleteiben elfogadja a törvényjavaslatot.

Romániai sertések, juhok, kecskék és bárányok. A „Pénzügyi Közlöny” 1891. július 30-iki (17.) száma a következőket közli:

„A földmívelésügyi magy. kir. minisztérium a kereskedelemügyi és a pénzügyi magy. kir. minisztériumokkal egyetértőleg — sertéseknek, juhoknak, kecskéknél és bárányoknak Romániából Magyarországon való átvitele tárgyában — folyó évi július hó 16-án 1242/eln. szám alatt a következők rendeletét adta ki:

„A fennállott földmívelés-, ipar és kereskedelemügyi minisztériumnak 1886. évi május hó 22. 28788. szám alatt kelt rendelete, melylyel Romániából sertéseknek, juhoknak, kecskéknél és bárányoknak Magyarországon átvitele megtiltatt — hatályon kívül helyeztetik. Ehhez képest ezen átvitel a fennálló állategészségügyi szabályoknak van alávetve. Jelen rendelet kihirdetése napján lép hatályba.” Miről tudomás és mihez tartás végett a kir. vámhivatalok ezennel értesítettnek. Budapest, 1891. évi július hó 23-án.

SZEMLE.

Sándor király környezete nagyon lehangolt a miatt a fogadtatás miatt, melyben a szerb király az orosz udvarnál részesült. Hiába igyekezett a király nagy buzgalommal behatolni az orosz eszmékbe, az orosz udvar mégsem bánt úgy vele, mint egy szuverén uralkodóval, hanem csak mint egy kis hűbéres vazallussal. A csárjónak látta azt az időt, melyet a király az orosz udvarnál töltött, arra használni, hogy családostul kiránduljon Finnországba. A nagyhercegek közül pedig senki sem volt, ki a király irányában az orosz udvart képviselte volna. Még rosszabbul bántak Szveticssal. Az oroszok ez által a szerb politikai körökben sürűn elvetették az elkedvetlenedés magvát.

Annál kedvezőbb fogadtatásban részesült Sándor király a mi uralkodónknál Ischlben. Nem győzi magasztalni a kis király és környezete azt a szíves, csaknem atyai fogadtatást, melyben Ferencz József ő Felsége részesítette, és azt a szíves jóakaratot, melyet iránta tanúsított.

Folyó hó 12-én a szerb király tiszteletére diszelelőadás volt az uralkodó család jelenlétében. Előadás után Ferencz József ő Felsége haza kísérte vendégét, ki Koch polgármesternek azt mondta, hogy a szíves fogadtatás és az uralkodó szeretetreméltósága mélyen meghatotta őt.

Ő Felsége a szerb királynak a Szt.-István-rend

nagykeresztjét adományozta. A szerb minisztereket és Sándor király környezetéből is többeket kitüntetett ő Felsége.

A szerb királynak és a szerb politikusoknak ez ut folyamán bővön volt alkalmuk tanúságot szerezni arra nézve, hogy ki a szerb nemzetnek igazi barátja.

A székelyek érdekében.

Háromszék megye főispánja a következő leiratot intézte városunk polgármesteréhez:

A Nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszternek idei augusztus hó 5-én 48003 számú magas rendeletéből következőt közlöm:

„Ez alkalommal a székely munkásoknak a vajdahunyadi vasgyárhoz való telepítése ügyében örvendetes tudomásul közlöm Méltóságoddal, hogy a pénzügyminiszter ur f. év július 10-én 40,137 sz. a. hozzám intézett átirata szerint az említett vasgyár közelében 30 kat. holdat hasított ki székely munkásoknak letelepítése céljából. Ezen terület összesen 64 munkásház helyre osztott fel és pedig 57 házhely 400 □ ölnyi térrel munkások számára és 7 házhely 600—800 □ ölnyi térrel fuvarosok részére. Együttal ezen házhelyeken 36 munkásháznak kincstári költség-vel való építését rendelte el a pénzügyminiszter ur oly székely munkások számára, kik részint már a vasgyárnál felvételtek, részint felvételre jelentkeztek. A többi 28 házhely pedig azon székely munkásoknak van fentartva, kik jövőben a vasgyári munkára jelentkezni fognak és kik hajlandók lesznek saját költségükön ott házakat építeni.”

Felhívom tág körben közbírré tenni, egész odaadással arra hatni, hogy a Nagyméltóságú minisztérium kegyes jóindulatából nyújtott ezen újabb segélyezést igénybe vegye a lakosság a helyett, hogy Romániába vándorol kétes kenyérré.

Kelt Seps-Szentgyörgyön, 1891. aug. 10-én.

Potsa József
főispán.

Különfelek.

— Kinevezés. Br. Szentkereszt Zsigmond kir. táblai bíró a kolozsvári kir. törvényszék elnökévé nevezetett ki. Kolozsvárt úgy a bírói mint ügyvédi körök a Szentkereszt Zsigmond br. kinevezését örömmel fogadták s kétségen kívül az új elnök a személyéhez kötött reményeknek teljes mértékben meg is fog felelni, melyek annál jogosultabbak, minthogy az új elnök, ki egyszersmind jeles jogász is, e fontos állomás betöltésére minden tekintetben minősült.

szavaiba a vivőmester — most az a fő, hogy ép karjai, izmai vannak-e a doktor urnak?

— Köszönöm; hála Istennek, étvágy, kar, izomzat, ez jól áll nálam.

— Akkor természetesen egy kis hidegvérűsége is van, mennyi legalább kisebb operációknál szükséges.

— Annyi van, de több nincs, mert nagyobb operációt nem igen végeztem.

— Így hát jól van — folytatá a vivőmester. — Most csak azt a tanácsot adhatom, hogy a kardot tartsa jó szilárdan a markában, a hegyét irányozza egyenesen az ellenfél szemének, és semmi szín alatt se támadjon. Maradjon nyugodtan mindaddig, míg ellenfele meg nem unva, türelmét veszti s önként az ön kardjába rohan.

— S hiszi ön, hogy ő megteszi ezt?

— Csak nagy valószínűséggel. De ön minden esetre maradjon csak várakozó helyzetben.

— De ha ellenfelem torporékolva rám talál rohanni?

— Akkor ön rohanjon hátra.

— Jó; s ha ő ellenkezőleg hátrálni találja?

— Akkor ön ne menjen utána.

Dr. Bátor teljesen meg volt elégedve a tanácsal.

Még egy órája sem múlt el, hogy lakására ért a vivőmester, Kövér földbirtokos lépett be hozzá.

— Ez aztán szép dolog! — kezdé, alig ülve le.

— A világon nincs csendesebb, békeszeretőbb em-

ber, mint én. S holnap meg kell érnem, hogy az a híres nem tudom ki, ki egész életében csak metszett, vágott, ilt, engem is darabokra aprítson. Ön biztosan eltalálta már, hogy dr. Bátorról beszéllek.

A vivőmester alig fojtva el nevetését, kérdezte a halálra ijedt hóstól, hogy miben lehetne szolgáltatára.

— Az igazat megvallva, kedves uram öcsém, — kezdé újból Kövér — szeretuém, ha adna ön nekem egy olyan éles tör, hogy még ha ránéz is valaki, szédüljön el, mintha ösörgökigyrára tekintett volna. Mert hát mióta csak élek, kard még nem járt az én kezemben. Valami hasogatást most sem szeretnék véghez vinni, hogy tönkre tegyem ellenfelemt; de azt hiszem, helyén való és igazságos, hogy legalább nekem is legyen némi kilátásom a győzelemre.

— Hja, kérem, ezek a hegyes török — felelé a mester — nagyon kényes dolgok, főleg ha az ember még a vivás elemeivel sincs tisztában. Ilyet tehát semmi esetre sem adhatok, hanem e helyett szolgálok egy jó tanácsal, mely bizonyára többet ér, mint az éles tör.

— Ön pedig bizonyára követni fogom — felelé Kövér ur.

— Lépjön büszkén és méltósággal teljesen ellenfele elébe kimért távolban, úgy, hogy az ön kardja és az övé között 3—4 arasznyi távolság legyen, s midőn helyét így elfoglalta, maradjon mozd-

— Egy új intézet Seps-Szentgyörgyön. A vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter értesítette Háromszék vármegye közönségét, hogy a dajka-és kisdédó-képző intézetnek Seps-Szentgyörgyön való felállítását 1892. évre elhatározta kulturális és nemzeti tekintetből. Az intézet létesítésére a vármegye közgyűlése által választott előkészítő bizottságot a miniszter Potsa József főispán elnöke alatt kinevezte.

— Egy kis rablóhistoria. Lapunk egyik tudósítója beszéli a következő hihetetlenül hangzó históriát: Egy kézdívasárhelyi róm. kath. minoritaelkézs mult kedden Kézdi-Vásárhelyről Csikmegyébe utazott. A mint a Kászonyölgén felfelé haladt a kocsi, nem messze a katrosai vendéglőtől egy csapat kaszával s botokkal felfegyverkezett ember a lovakat megállította s a kocsit az utról letérelve, kényszerítette a halálra ijedt lelkeszt, hogy szálljon ki. A pap segélyért kiabált, valami csiki fuvarosok meghallották ezt s oda siettek. A rablók most ezeknek estek neki, összeviszva verték őket és pedig annyira, hogy az egyik meg is halt közülök. Az általános zavart a pap felhasználva, szekerével elvágtatott. Ez a dolog azért hangzik hihetetlenül, mivel az eset délután 3 órakor történt és pedig olyan helyen, hol éjjel és nappal nagyon élénk a közlekedés. Mi inkább egy nagyobb verekedést látunk a dologban, mint rablási kísérletet.

— Gyilkosság. Szombatra virradó éjjel a Dálnok és Maksa közötti úton ismeretlen tettes egy mak-sai embert főbeütött. Mint halljuk, rablógyilkosság forog fenn. A vizsgálat megindítatott.

— Romániából kaptuk a következő józú apróságot: Együtt volt az egész ezred tisztikara. Az ezredes ur valmit jegyezni akart s egy írót kért egyik tisztól. Nem volt neki, sem a másíknak. Az egész ezredben nem lehetett egy írót találni. Másnap a tréfás ezredes egy üveg pezsgőt hozatott s a legközelebb álló tisztól egy dugóhuzót kért. Erre minden tiszt sietett a maga dugóhuzóját felajánlani. Ebből csak az a rezultatum, hogy minden román tisztnek van dugóhuzója, de a plajbász ritkaság.

— Magyar egylet. A fővárosban tervezett magyar egylet ügyében várakozást meghaladó sikerrel folynak a taggyűjtések. Közel háromszáz gyűjtő-iv forog közken a főváros különféle köreiben s eddigelő mintegy kétezeren írták alá az ivateket. Az aláírók között társaskörök is szerepelnek. Számos asztaltársaság, iparoskör és más egyesület jegeztette be magát az alakuló magyar egyletbe. Ezeknek a társasköröknek tagjai külön-külön is aláírni szándékoznak az ivateket. Az egylet létrehozásán fáradozó férfiak annak idején alakuló közgyűlésre fogják összehívni az aláírókat s az alakuló közgyűlés után az egylet azonnal megkezdí működését.

— Furcsa felfogás. A vasárnapi munkaszünetet rendkívül szigorúan fogta fel a dányosi előljáróság. Ugyanis Dányoson (Nagy-Küküllő megye) az előljáróság rendeletéből a falu lakóinak vasárnap a faluból eltávolozniok, utazniok sem szabad.

— A nemzetközi szállítólevelek. A „S. D. Tagblatt” írja: A Romániával való vámháboru véget ért! így hangzik ez napok óta a hírlapokban. Hogy mily nagy örömmel üdvözlöztették ez a hír

latlanul. A legnagyobb valószínűséggel állíthatom, hogy ellenfelet az ön nyugodt, mozdulatlan magatartása ki fogja hozni sodrából s ő maga önként fog az ön kardjába rohanni. De ismétlem, hogy ön semmi szín alatt se támadjon.

— De hátha ő előre talál ugrani? — veté ellen Kövér ur.

— Ön ugorjék hátra!

— S ha ő hátra felé vonul?

— Ön ne menjen utána.

Másnap reggel a párba megtörtént. A tanukon kívül mindkét fél vitt magával egy-egy orvost. A felek a vivőmester tanácsa szerint kimért távolban állottak egymással szemben fel, azon szilárd elhatározással, hogy hátra igen, de előre nem. Bizonyos büszke lenézéssel mérte végig minde-
nik a másikat s várta, míg kardjába fog rohanni.

Elmúlt öt perc, el tiz. Szilárdan állott mindkettő várakozó helyzetében.

— Ennek valószínűsége mennyi türelme van! — gondola dr. Bátor magában. — Ki akar farsztani engemet, vagy azt várja, hogy én támadjak. No, erre ugyan várhat. Én várok a legvégsőig; igaz, hogy ez a fegyveres kéz nem valami kényelmes, de hát tán csak vége lesz ennek is.

— Ez ugyan jól tartja magát — gondola Kövér szintén magában. A hunczut mészárlónak retentetes hideg vére van. Ugy látszik, azt várja, hogy én támadjak; no, erre korábban kellett volna kel-

azt mindenik kereskedő elképzelheti és számos üzlet köttetett a szomszéd ország kereskedőivel s az oly sokáig ellazult összeköttetéseket most már kezdték megújítani. Nem megy azonban oly könnyen a dolog, a mint gondolták. A napokban egy kereskedő 500 kiló viaszot akart Bukarestbe szállítani egy kereskedő számára. A viasz hat zsákban jól elcsomagolva, jelekkel, számokkal el volt látva s a szállítólevél szabályszerűen kiállítva. Az áru a határnál feladatik. Az árusztály pénztárnoka azonban megjegyzi: „Jól van kedves uram, de ezzel a szállítólevéllel ön nem szállíthat Romániába, önnek nemzetközi szállítólevelet kell kiállítani s csak akkor küldhetjük tovább az árut.” „Igen ám, de hol van olyan nemzetközi szállítólevél?” — kérdezi a kereskedő. A kereskedő felvilágosítatik, hogy rendelet adatott ki, mely szerint Magyarországból jövő árúk csak nemzetközi szállítólevéllel továbbíthatók. A szállítólevelek bizonyosan az adóhivataloknál vannak még s várni kell, míg azok előírására becsúsznak. Mit tegyen a kereskedő? Az árunak meghatározott terminusra Bukarestben kell lennie, vagy ő veszteséget szenved. Tehát nem marad más hátra, mint hogy a kereskedő sürgönyözön Brassóba valamelyik üzletemberhez, hogy küldjön neki eféle nemzetközi szállítólevelet, ha ugyan ott már kapható. Addig pedig az áruval együtt vár.

— **Főispáni fogadtatás** Medgyesen. Nagy-Küküllő megye ujonnan kinevezett főispánja, Apor Gábor báró, e hó 7-én Medgyesre érkezett. Tiszteletére az egész város fel volt díszítve nemzeti színű lobogókkal s még a szász templom tornyán is, melyen Bem bejövetele óta magyar zászló nem lengett, négy hatalmas trikolor hirdette a város örömét. A főispán szállása előtt a piacon hatalmas diadalkaput emeltek, itt gyűlt össze a lakosság színe-java is. Este 7 órakor érkezett meg Apor báró, kit az est beálltával fáklyásmenettel tiszteltek meg s a tornászok is rendeztek díszfelvonulást és tornázást. Az üdvözlő beszédet Rose-nauer Mihály ev. főgimnáziumi tanár mondotta, mire a főispán felelt nagy éljenzés között. Másnap délelőtt a küldöttségekre került a sor. A városi tanács után az iparosok, a római és görög katolikus, a görög keleti, az ev. református, a zsidó hitközség papjai tisztelegtek a főispánnál, ki később fogadta a járásbíró, a posta- és távirátisztikar, a vasuti hivatalnokok és a magyar kaszinó küldöttségeit is. Délben diszebed volt, délután az új főispán vadászatra ment. Apor Gábor báró vasárnap elutazott Medgyesről. A fogadtatás minden ízben magyar volt s igen öröndetes dolog, hogy abban részt vettek a szászok is, kik eddig mindig tartózkodóan viselték magukat, ha a magyarok valami ünnepről, örömről volt szó.

— **Pályázat.** A golenzei (Háromszék megye, u. p. Imecsfalva) róm. kath. népiskolánál a segéd-k-tanítói állomás megüresedvén, betöltése céljából folyó évi szeptember 8-ig terjedő határidővel pályázat van hirdetve. Ez állomás évi jövedelme, készpénzben és természetben beszolgáltatandók értékében — a kényelmes lakás és terjedelmes kert használatát kivül — meghaladja a 300 frtot. Pályázhatnak képezdét végzett kántortanító-jelöltek is. Bővebb értesítést az érdeklődőknek a golenzei róm. kath. plebánia-hivatal nyújt.

nie. Mindennek vége kell hogy legyen utóljára; az ő türelme sem tart a világ végéig. Ej, csak ez a rheuma ne kizozna! Még megérem, hogy épen akkor fog el legjobban, mikor az a bőszen ellenfél épen rám tör s én a kardot sem tudom tartani, hogy belerohanjon.

Csakugyan a rheuma czudarul kezdte kizozni a 12 percig kinyújtva tartott kart. Kövér ur kezében a kard rezegni kezdett. Dr. Bátor azt hitte, hogy az ellenfél most támadásra készül. Hideg borzongás szaladt végig tagjain, füle zugni kezdett, szeme csak a rezgő kardot látta.

Kövér erősen felszisszent a nyilalásra; a doktor ur azt hitte, hogy ez jelszó a rohamra, s követte a vívómester tanácsát, hátra vonult, úgy, hogy ha Kövér kocsi-ur ült, sem érte volna utól egyhamar.

Kövér ur is hasonlóan cselekedett volna, ha a rheuma engedi. Így pedig csak lassacskán érhetett haza.

Mikor a neje kisírt szemeivel végig vizsgálta s látta, hogy sem feje, sem keze, sem lába nem hiányzik, sem vérben nincs fűrészte, örömmel kiáltott fel:

— Csak hogy te sem öltél s téged sem öltek meg! Ugy-e, hogy mégis csak jót jelentettek a méhek?

— **Brünnből** írják nekünk: Stikarofsky János hírneves posztókereskedő czég Brünnben ez év május havában ünnepelte meg fennállásának 25-dik évfordulóját. Ez czég a lefolyt negyed évszázad alatt kicsiből a legjelentékenyebb kiviteli üzletek egyikévé küzdötte fel magát. A czég főnöke, Stikarofsky ur, a posztókereskedési szakmában az utánvételes szállítási üzlet megteremtőjének tekintendő. E jelentékeny czég, melynek személyzete 70-nél több egyénből áll, szoliditása és pontossága által óriási nagy körre terjesztette ki forgalmát; nemcsak Ausztria-Magyarországban, hanem a kontinens más államaiban, sőt Afrikában is vannak állandó vevői. A jubileum alkalmából az üzlet személyzete művészi kiviteli emléktárgyat nyújtott át szeretett főnökének.

Innen-onnan.

Ur nő: Julcsa, keresse csak meg a virágokat, melyeket hajamba akarok tűzni.

Julcsa: A virágok már megvannak, de — de — engedelmet kérek, a hajam nem találom.

*

Aunak az igazságnak, a mit a tükör mond, csupán addig hisznek az asszonyok, a míg szépek.

*

A legjobb asszonyt sem árt féltetni.

*

Semmi sem ábrándit ki gyorsabban a hölgyekből, mint ha megfigyeljük, hogy kik azok, a kik sikert arattak náluk.

*

Egy nő kétszer hal meg: először akkor, a midőn megszűnik tetszeni, másodsor, a midőn igazán meghal.

*

Kimutatás.

A pócsi bírónak meghagyták, írja össze a községben levő háts lovakat. Ennek folytán a következő kimutatást készítette:

Az orvos ur	1 ló.
A kasznár ur	1 ló.
A pusztabíró	1 ló.

Összesen 3 ló.

*

Furfang.

Vendég: Ej, ej, ez már még sem járja. Azzal ajánlotta a pecsenyét, hogy „jó ismerősnék” tartogatta, pedig hát kemény és állott volt. Köszönöm az ilyen protekciót.

Vendég: Nem is protekcióból ajánlottam, de hiszen ha nem jó ismerősnék, hanem idegennek adom azt a pecsenyét, sohasem jön többé a vendéglőm felé.

*

Lehűtés.

Ura: Ön tehát kikoszar? . . . Isten önnel. Elutazom . . . Bejárom a világot . . . Talán a messze Afrikában vagy Ausztráliában elfelejtem bánatomat.

Leány: És ugy-e, ir majd nekem?

Ura: Hogyan, megengedné?

Leány: Oh, én szenvedélyesen gyűjtöm a külföldi levélbélyegeket.

Közgazdaság.

Iparosaink figyelmébe.

A cs. és k. közös hadügyminiszteriumnál november 30-án lejáratás tartatik lábbeliekre és szíjgyártó cikkekre. A fontos hirdményt, melyet a cs. és k. hadügyminiszterium több példányban küldött meg a Kereskedelmi Múzeumhoz (773. sz.), a következőkben egész terjedelmében közöljük:

A folyó 1891-iki évben foganatosított kísérlet, hogy a kisipar is részt vegyen a cs. és k. hadsereg szükségleteinek szállításában, nem vezetett kielégítő sikerre, mert a szállított cikkek jelentékeny hányada sem az anyag, sem a készítés tekintetében nem felelt meg az előirt mintáknak.

A cs. és k. hadügyminiszterium mindazonáltal újabb kísérletet akar tenni és e végből az alábbi A. jegyzékben felsorolt ruházati és felszerelési börtöczikkeket, melyek az 1892. évi szabványszerű szükséglet negyedrészt képezik, kisiparosoknál akarja beszerezni.

Első sorban nyomtatékosan kiemeltetik, hogy a kivételes engedmények, melyek az első kísérlet alkalmával egyes kisiparosoknak azzal tétettek, hogy átvettek tőlük nem teljesen minta szerinti cikkek, a jövőben ki lesznek zárva és hogy az ilyen engedmények iránt tett minden megkeresést, katonai tekintetéből, föltétlenül vissza kellene utasítani.

Az említett szállítás iránti ajánlatokat egyes kisiparosok, valamint kisiparosokból alakított szövetkezetek egyaránt benyújthatják. A kisiparosokból alakított szövetkezetek ajánlataihoz mel-
lékeli kell a tagok névjegyzékét.

Az ajánlattevők a következőket veendő irány-
adásul:

1. A szállítás egy részének elvállalása iránti ajánlatot csak olyan kisiparosok adhatnak be, kik Ausztria-Magyarországban állandóan laknak, adókötelesek és az illető cikkek tényleg a saját műhelyeikben állítják elő.

2. Gépek használata meg van engedve; de a lábbelieknek minden esetre varrva kell lenniük.

3. Egyes kisiparosok legalább 500 frt és legfeljebb 1500 frt erejéig kaphatnak szállítást.

A kisiparosokból alakított szövetkezeteknek oly mérvben adatik ki a szállítás, hogy az illető szövetkezet mindegyik tagjára 500—1500 frt értékű szállítás jut.

Ha azonban az ajánlatok, melyek a lábbeliek bizonyos nemre és méretosztályaira szólnak, az illető nemekből és osztályokból való lábbeliszükségletet lényegesen meghaladná, más nemekben és méretosztályokban pedig a szükségleten alul maradnának, ez esetben a cs. és k. hadügyminiszterium fentartja magának, hogy a kiirt összmennyiségen belül az ajánlatokat összhangba hozza a szükséglettel és ehhez képest fogja a kisiparosoknak kiadott lábbeliek méretosztályait megállapítani.

Az elnyert szállítási részletek átruházása más személyekre nincs megengedve.

4. A beszállított cikkeknek ugy az anyag minősége mint a forma, a méretek és a kikészítési mód tekintetében teljesen meg kell felelniök a mintáknak, melyek a ruharaktári intézeteknél meg vannak. Ezen minták és a leírások a brünni, budapesti, gráci, és kaisereijbersdorfi ruharaktáraknál, továbbá a gyulafehérvári főruharaktáraknál megtekinthetők, illetve a megfelelő díjtól onét megkaphatók.

Próbaminták bemutatása nem kívántatik.

5. Azon ajánlattevők, kik egy szállítási részletet megkaptak, azonnal a megtörtént értesítés után, az elvállalt kötelezettség biztosítása végett, a szállítási érték tíz száztlójával egyenlő övadéket tartoznak azon ruharaktári intézetnél letenni, amelynek számára szállítaniok kell.

6. Az átadási helyek és a szállítási határidők a szállítás elnyerése alkalmával fognak tudtul adatni.

Átadási helyül rendszerint az a ruharaktári intézet fog megneveztetni, mely az illető kisiparos lakhelyéhez legközelebb esik.

Az átadás lehető megkönnyítése végett azon ajánlattevők részére, kik a ruharaktári intézetektől nagyon távol laknak, lehetőség szerint átvételi helyek fognak létesíteni.

7. A beszállított cikkek az átvétel előtt szigorú és tüzetes vizsgálat tárgyát fogják képezni.

Olyan cikkek, melyek nem készültek a minták szerint, vagy amelyek nem adatnak át kellő időben, t. i. az illető megrendelésben kitűzött határidőre, az átvételből ki vannak zárva.

Ha egy kisiparos indokolatlannak tartja azt, hogy az átvételi ruharaktár, vagy az átvételi helyen alakított átvételi bizottság a szállított cikkek visszatartását — joga van a kifogás formulázását követő három napon belül, részrehajlatlan bizottság kiküldését kérelmezni azon hadtestparancsnokságnál, melynek kerületébe az átvételi ruharaktárintézet, illetve az átvételi hely tartozik.

Az illető hadtestparancsnokság ekkor egy ilyen bizottság összehívását eszközli. Ezen bizottság tagjai:

a csapatállomány egy törzstisztje mint elnök, a csapatállomány két századosa, a katonai hadbizottság egy tisztviselője, és három polgári szakértő.

E szakértők közül egyet a szállító nevez meg, a másodikat az átvételi ruharaktár (illetve a hadtesti bizottság, a melynek kerületébe az átvételi állomás tartozik), a harmadikat pedig, a hadtestparancsnokság megkeresése folytán, a kereskedelmi törvényszék nevezi meg.

A részrehajlatlan bizottságnak szavazattöbbséggel megállapított lelete véglegesen döntőnek tekintetik és egyik fél sem felebezhet vagy emelhet panaszt, sem közizagatást, sem bírói uton.

8. Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatoknak, melyek az alábbi minta szerint fogalmazandók, legkésőbb 1891. november 30-án déli 12 óráig be kell érkezniök a cs. és k. hadügyminiszteriumhoz.

Elkésve beérkezett vagy táviratilag tett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az árviszonyok iránti tájékoztatásul szolgál az ajánlattevőknek az alábbi B. jegyzék, melyből a konzorciumokra nézve jelenleg érvényes árak megláthatók.

Az ajánlatok lepecsételt borítékokban nyújtan-
dók be.

A borítékokra a czim után ez irandó:

Offert des (a vezeték- és keresztnév, tévedések elkerülése végett, nagyon tisztán irandók) auf Lieferung von Ledersorten.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Ifj. Dobay János.

Richter-féle
Fejlettörő
Legújabb
türelmi játék.
176 feladat.
Nagyon érdekes
és nagyon mulatságos.
Ára 35 kr.; minden
játékhoz kereskedésben kapható.
Utánzásoktól óvjunk magunkat és csak ily akadémikákat
fogadjunk el, melyeken a gyári jel a „veres Horgony” van.

Háromszékvármegye alispánjától.
Szám 10937—1891.

Árlejtési hirdetmény.

A brassó-háromszéki helyi érdekű vasut
Eresztevény, Réty, Nagy-Borosnyó és Ba-
rátos állomásokhoz vezető hozzájárulási utak
kiépítésének és pedig:

1. Eresztevény-Réty hozzá-
járulási ut 918 frt 41 kr
2. Nagy-Borosnyó hozzá-
járulási ut 2975 frt 66 kr
3. Barátos hozzájárulási ut 742 frt 74 kr

egységi árban kiépítendő lévén, ezeknek vál-
lalat utján biztositása czéljából folyó évi

augusztus hó 22-én délutáni 3 órakor zárt
ajánlati versenytárgyalás tüzetik ki az alis-
páni irodában.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közhirrre,
hogy vállalkozni szándékozók zárt ajánlatai-
kat a tárgyalási nap déli 12 óráig a megyei
pénztárnál adják be, mivel a kitűzött határ-
időn túl ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az ajánlatokban világosan kijelölendő az
egységiárból leengedendő százalék számmal és
bettivel.

A zárt ajánlatok borítékban lepecsévelve
nyújtandók be; az ajánlatokhoz a kikiáltási
összegnek öt száztól, mint bánatpénz csato-
landó.

A feltételek, az árelemzés, árjegyzék és
műszaki leírással együtt, a jegyzői irodában,
a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1881 augusztus hó
10-én.

Szentiványi Miklós,
alispán-helyettes.

Sz. 2542 ki.
1891.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács által köz-
hírre tétetik, miszerint a folyó évi
hadmentességi díj lajstrom a mai
naptól 8 napi közszemlére — a
városi adóhivatalnál — ki van téve,
az bárki által a hivatalos órák alatt
megtekinthető, esetleges folyamod-
ványok közvetlen a sepsiszent-
györgyi m. kir. pénzügyigazgató-
sághoz adandók be.

Kézdi-Vásárhelytt, 1891. augusz-
tus 12-én.

A városi tanács.

Egyetlen kísérlet mindenkit meg fog győzni, hogy a

Zacherlin

csakugyan a legkitünőbb szer minden rovar ellen,

minthogy — mint semmi más szer — csodálatos erővel és gyorsasággal mindenféle rovar elpusztít, úgy, hogy annak nyoma
sem marad! — Legalkalmasabban úgy használhatni, ha a Zacherlin-féle szórótokból hintik szét.
A Zacherlint semmi esetre sem szabad közönséges rovarporral összetéveszteni, mert Zacherlin egy sajátos különlegesség,
mely sehol és sohasem kapható másképen, mint

Zacherl J. névvel ellátott lepecsételt üvegekben,
a ki tehát Zacherlint kér és valami rovarport papirzacskóban vagy dobozban elfogad, az bizo-
nyára mindenkor rá van szedve. Valódi minőségben kaphatók
Kézdi-Vásárhelytt: Kovács Ferencz gyógyszer, Jancsó Géza gyógyszer és Csizsár Pál keresk. uraknál. Baróthon: Brand-
stätter Sándor urnál. Csik-Szeredában: Göczy Árpád urnál. Sepsi-Szentgyörgyön: Betegh Bálint, Molnár Jenő,
Ötvös Pál és Séra István uraknál.